

Sygn. akt III KO 80/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie skazanego **A. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału III Karnego Sądu Najwyższego

z dnia 18 listopada 2013 r., sygn. akt III KO 80/13, o uznaniu za bezskuteczny

wniosku A. K. z dnia 19 sierpnia 2013 r. o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia z dnia 18 listopada 2013 r., sygn. akt III KO 80/13, Przewodniczący Wydziału III Karnego Sądu Najwyższego uznał za bezskuteczny wniosek skazanego A. K. z dnia 19 sierpnia 2013 r. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w R. w sprawie o sygn.[...]. Przed wydaniem zaskarżonego zarządzenia, zarządzeniem z dnia 1 października 2013 r. wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego wniosku przez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata, zgodnie z wymogiem określonym w art. 545 § 2 k.p.k. W zarządzeniu tym zakreślono skazanemu 7- dniowy termin do usunięcia braku pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny. W odpowiedzi na wezwanie skazany wniósł o ustanowienie adwokata z urzędu w celu zbadania akt sprawy i ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Zarządzeniem z dnia 23 października 2013 r. odmówiono A. K. ustanowienia kolejnego obrońcy z

urzędu, motywując to tym, że w tej samej sprawie skazanego – sygn. akt Sądu Najwyższego III KO 54/12, został mu już raz wyznaczony obrońca z urzędu, który poinformował Sąd Najwyższy o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie. Jednocześnie powtórnie wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego jego wniosku o wznowienie postępowania. Odpis tego zarządzenia skazany otrzymał w dniu 17 października 2013 r.

Wobec nieuzupełnienia braku, zaskarżonym zarządzeniem uznano wniosek skazanego za bezskuteczny. W zażaleniu na to zarządzenie skazany zakwestionował rzetelność działań podjętych przez wyznaczonego mu obrońcę oraz podniósł, że narusza się jego prawo dostępu do sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie mogło zostać uwzględnione. Wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata. W orzecznictwie i piśmiennictwie obowiązek wynikający z art. 545 § 2 k.p.k. określany jest powszechnie jako przymus adwokacki. Interpretacja słowa „powinien” jest jednolita i uznaje się to słowo jako równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Wyznaczony dla A. K. obrońca z urzędu skierował do sądu pismo, w którym przedstawił argumenty, które jego zdaniem nie uzasadniają złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Ocena tego działania przedstawiana w pismach skarżącego ma charakter subiektywny. Analiza stanowiska obrońcy prowadzi do wniosku, że należycie wywiązał się z nałożonego nań obowiązku. Wyznaczenie obrońcy z urzędu spełniło wymóg rzetelnego procesu, w ramach standardów tego procesu nie można jednak gwarantować dokonywania przez obrońców tylko takich czynności, które są zgodne z poglądami wnioskodawców. Sąd nie może przy tym wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu, stąd jego kolejny wniosek nie został uwzględniony (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872).

A. K. mógł zatem po otrzymaniu wezwania do usunięcia braku sam ustanowić adwokata w celu sporządzenia i podpisania takiego wniosku. Fakt, że nie

uczynił tego, nie uzupełniając braku powoduje, że zaskarżone zarządzenie jest zasadne i jako takie utrzymane zostało w mocy. Na marginesie tylko można dodać, że także obecnie skazany może ustanowić obrońcę z wyboru w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.